

**ФЛОТА ДОМАГАЄТЬСЯ
ДОДАТКОВИХ 975,000,000
НА АТОМОВІ ПІДВОДНІ
ЧОВНИ ТИПУ „ПОЛЯРІС”**

Вашингтон. — Перед сьняською комісією готовости відбулося дня 8 лютого ч.р. переслухання в справі ситуації в морських збройних силах ЗДА, в якому взяв участь шеф морських операцій ЗДА адмірал Арлі А. Бирк разом із своїми найближчими співробітниками. Складаючи свої зізнання, адмірал Бирк заявив, що фльота буде добиватися призначення додаткових 975.000.000 доларів у новому бюджеті на будову шістьох нових підводних човнів типу „Поляріє“, заселених у балістичні ракети. Цих шість нових підводних атомових човнів, озброєних в балістичні ракети загаягу 1.200 миль, мали б бути збудовані в додатку до запланованих уже трьох підводних човнів типу „Поляріє“ і вони збільшили б кількість підводних човнів цього типу до 18, бо дев'ять готові й американська фльотини уже диспонує. У своїх зізнаннях адмірал Бирк обстоював погляд, що З'єднані Держави Америки мають сьогодні спроможність і потрібні засоби для того, щоб знищити кожнотчасного нападника. Не зважаючи на те, що цей оптимістичний погляд викликав нову реакцію збоку демократичного сенатора Саймінгтона й його ж твердження, що Совети, згідно з новими даними розвідки, видатно пе-

решують збройну силу ЗДА в ділянці будови нових ракет середнього й далекого загаягу. зізнання адмірала Бирка скріпили прихильне ставлення Конгресу до справи збільшення асигнувань на оборонні цілі ЗДА понад передбачені у бюджеті 41.000.000.000 доларів. За підвищення бюджетової суми в оборонному бюджеті ЗДА висловили уже демократичний конгресмен з Мізурі Кларенс Кеннон, один із найвидатніших економістів у Вашингтоні. Намагання сен. Саймінгтона довести різимі: даними здобутими розвідкою совєтську перевагу в ракетній ділянці викликало спротив збоку республіканського члена сенатської комісії готовости сенатора Прескотта Буша з Коннектикуту, що дотепершні дебати над бюджетом оборони причинилися до виявлення надто багато мілітарних тасмищ. Після переслухання адм. Бирка голова палатної бюджетової комісії сен. Кеннон висловив заклик до Конгресу зігнорувати твердження уряду, що ЗДА є під сучасну пору найбільшою мілітарною потугою, і признати все потрібні суми на збільшення оборонної могутности ЗДА. Зокрема Кеннон підтримав вимогу конгресмена Джоржика Мегона збільшити втрое асигнування на будову модерних бомбардувальників.

Президент найменував Комісію Національної Цілі

Вашингтон. — Президент Айзенгавер 6-го лютого вислав листа до голови 11-членної Комісії Національної Цілі д-ра Генрі М. Рістона, а йому закликає цю Комісію „визначити елітні проблеми нашої генерації та встановити наші цілі, до яких маємо зматати в різні ділянки життя.” Президент зазначив, що комісія не повинна оглядатися на жадні урядові агенції тільки працювати незалежно і самостійно. Комісія повинна випрацювати широку програму національної політики на найближчу декаду. Одночасно Президент повідомив про повний склад цієї комісії, яку очолює Генрі М. Рістон, а його заступником Френк Пейс. Між іншими членами комісії д-р Джеймс Р. Кіліян — юлоува Массачусетського Технологічного Інституту, Алфред М. Грунтер — президент Американського Червоного Хреста, Джордж Міні — голова Американської Федерації Праці—Конгресу Індустріяльних Організацій, Джеймс Б. Конант — колишній амбасадор до Зах. Німеччини та інші.

Міні проти найменування Повелла на голову конгресової комісії праці

Бол Гарбор, Флорида. — Голова Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріяльних Організацій Джордж Міні заявив на пресовій конференції, що це був би один великий жах, коли б головою Комісії Виховання і Праці в Палаті Репрезентатів старенький конгресмен Адам Клейтон Повелл, який в Нью Йорку викликав своїми вчинками расову ненависть, і який часто є несприятливий в Конгресі під час голосування. Міні не є задоволений також і з голосування конгресмена Повелла в Конгресі. Ця заява Міні була несподіванкою телепер, бо він вже був прийшов до порозуміння з віцепрезидентом АФП—КІО Філіпом Рандолфом, який є негритяського походження і який нарікав, що робітничі організації не старяться радикалізувати поробити расові упередження серед своїх низових клітин. Повелл мав би стати головою комісії праці на основі старшинства, коли тепершній, голова конгресмена Греєм А. Барден залишить своє становище, не старуючися про перевибір. Повелл є негритяського походження, протинього ведеться слідство, бо він, згодом, не платив податків згідно з приписами.

В АМЕРИЦІ

● Президент Американського Червоного Хреста, колишній командант збройних сил НАТО, ген. Алфред М. Грінтер промовляв на відкритті Учительської Інституції при нинішньому Католицькій Дієцезії в м. Іліванів, що він, як католицький священник, вважає, що не повинен бути остерігається, щоб не було, а самозадоволені в себе, бо СССР веде боротьбу за здобуття унів у світі. Генерал Грінтер казав: „Католики менте цікавляться міжнародними справами як інші релігійні групи, а тим часом тема закордонних проблем тепер не є локсусом, тільки потребою“.

● В Ассені, Коннектикут, помер Михайло Тимошук, який у 1911 році прибув до З.Д. Він залишив майстерню вартості \$9,000. Вісн поділила не майно до чотирьох дітей. Залишок вартості \$23,000 доларів залишився урядові З.Д. за відносно за те, що „Гостинно його прийняв і дав йому можливість пропрацювати та придати таку фарму, яку він мав, і дав йому привілей стати американським громадянином“. Дві інші треті частини від призначив у спадку синові і донці, які живі тепер в Києві.

● Ассемблея стейтвої Нью-Йоркської легіслатури деюючи докмент Дюффе Коттер, який законно докментує, про примусове щеплення дітей проти поліо, подібний як не досі робилося зі щепленням проти віспи. Тепер у всі містах, більших понад 50,000, всі діти мусять щепитися проти віспи, а в менших місцевостях примус щеплення існує тільки тоді, коли в них повняється віспа.

● Уряд Публічного Здорова стверджує, що в цій країні найбльше людей умирає від таких чотирьох причин: недуг серця (683,246), пієстріка (254,422; паральч — 190,758 та від нещасливих випадків — 53,623 і 36,981 (автові катастрофи). Ці дані відносяться до 1958 року, коли у ЗДА померло 1,647,888 осіб. Від 4-ох названих причин померло як 71% осіб.

МОСКВА-ПРОДОВЖУЄ ВИСЕЛЮВАННЯ УКРАЇНЦІВ З УКРАЇНСЬКОЇ ССР

Харківське радіо подало в моє радіопередавач дня 29 чия ц. р., що на протязі рудня і січня ц. р. 370 родин українських областей вирушили в Казахстан, щоб там оселитися. Приблизно 116 родин, в загальному яких 400 осіб, виїхало тільки з самої харківської області. Згадане радіо, подаючи це повідомлення підкреслило, що ці переселенці „висловили бажання жити і працювати в нових областях Казахстану” поінформувало, що переселенці належать до різних професій і різного віку. Держава мала внаслідувати відповідні грошові допомоги для переселенців на загосподарювання в нових місцях поселення. Подана Харківським радіо статка підтверджує повідомлення з інших джерел про широкую акцію Москви для масового виселення українців до Казахстану, на Далекий Схід до інших сибірських околиць.

**Ніксон виявить свої виборчі проблеми
аж після найменування демократичного
кандидата**

Лос Анджелес. — Віце президент Річард М. Ніксон вступав на прийняті Товариства Часописних Видавців в Каліфорнії і замість вголосувати промову впродовж 45 минут відповів на запити присутніх. Він сказав, що не може вже тепер виявити, що буде виборчими проблемами перед виборами, бо це залежатиме від того, що буде демократичним кандидатом на президента. Між демократичними кандидатами на президента є така велика різниця в поглядах, що не можна наперед підготувати собі програму виборчої кампанії, не значить, кого треба буде поборювати. На думку віце-президента у виборчій кампанії будуть порушуватися такі справи: безпека країни, справді національної оборони, справді закордонної політики, головним чином проблема так званої холодної війни. Щодо виборчої політики, то різні претенденти на демократичні кандидатури мають окремі програми. Головна різниця між демократами і республіканцями є в поглядах на економіку країни та на роль уряду в розвитку господарства. Республіканці є за приватну ініціативу, а демократи за тілі б, щоб уряд грав більшу роль при керуванні економікою ЗДА.

**Сенатори з Джорджії заповідають
обструкцію в Конгресі в обороні „свого
способу життя”**

Атланта, Джорджія. — Оскільки сенатори-демократи із Джорджії Річард В. Рассел і Герман Е. Талмадж закликали до оплесків членів стейтсової Регістрації, що вони виступили зв'язати політичну обструкцію в Конгресі і, як треба вважати, то виступлять із Демократичної партії, щоб оборонити «свій спосіб життя», це означає теперішній стан расової сегрегації, яка існує в цій стейті. У своїх промовах ці сенатори критикували закон про поділ управи, закон про проекти про охорону громадських прав, вимушуваний федерального уряду до того, щоб контролювати виборні стейтахи. Ці сенатори казали, що демократи програють ці горічні вибори, коли будуть занадто ліберальні. «Чи Пінкленд стоятиме в рядах Демократичної партії, казав сенатор Талмадж, — це залежатиме від демократичної національної конвенції в Шикаго».

Число членів робітничих організацій
в роках 1956-1958 зменшилося

Вашингтон. — Департамент рації повідомляє, що при кі-
нці 1958 року число членів ро-
бітничих організацій винося-
ло 18,100,000, майже на 400,-
000 менше як при кінці 1956
року. В загальній сумі чле-
нів з коло 1,200,000 членів із
Канади. Коли рахувати член-
ство в самих тільки ЗДА, то-
ді країні при кінці 1958 ро-
ку до робітничих організацій
належало 17,000,000 членів, з
яого 15,000,000 належать до

Американської Федерації Про-
фесій — Конгресу Індустріаль-
них Організацій, а решта з член-
ів інших спілок. При кі-
нці 1956 року було рекордово-
е число членів робітничих
спілок — 17,500,000. Та кі-
нці 1958 тільки кожний
твертий робітник був членом
робітничих спілок, а ко-
брати до уваги тільки самі
нефермерських робітників,
кожний третій робітник з п-
фесією організований.

Чілісець д-р Геррера вибраний на президента Міжамериканського Банку Розвитку

Сан Сальвадор. — 6-го лютого на зборах делегатів американських держав, що є членами Міжамериканського Банку Розвитку, через акляцію вибрано на президента 17-річного шліпця д-ра Філіпа Герреру, який досі був виконним директором Міжнародного Монетарного Фонду. Вибір важливий на 5-річну каденцію, а платія президента становить 30,000 дол. річно і була від ободаткування у США, бо цей банк має осідок у Вашингтоні. Членами М. Банку Розвитку є всі країни Латинської Америки, крім трьох — Куби, Венесуели і Уругваю, а також США. Банк матиме 850,000 дол. капіталу і ще 150,000, — призначених на позички в „м'яких валютах". Члени - країни мають складати свої уділи до банку, а найбільший уділ є від США. Вони вносять аж 60 відсотків вартості го капіталу, це значить 90 мільйонів доларів.

Нортерн Траст Компані рекомендує
повільніший ріст економіки

Шикаго. — Представник банку Нортерс Траст Компані заявляв в місячному бюлетені, що треба б навісимо сповільнити ріст крайової продукції, який в трьох останніх місяцях знизився по 484,5 більйона долларів в річному відношенні, а тепер вже, мабуть, дійшов до 500 більйонів, бо тим способом вдається продовжити довгий період економічного повзавлення (boom). Сильно зростають продукція сталі й вугілля після недавнього страйку.

**Хрущов пропонує італійському президентові
Гронкі стати — комуністом!**

Італійського президента Джованні Гронкі вітас на аеродромі в Москві Нікіта Хрущов. Ця подорож викликала в Італії велике невдоволення. Італійський уряд, погодившись на відвід президента Гронкі до СРСР, застерігав проти того, щоб президент не міг прихилити до Італії Нікиту Хрущова.

Москві. — Нікіта Хрущов дав нові докази своєї безтактності і грубошкірої «дипломатії» тоном і змістом півгодинної промови, яку виголосив на бенкеті в італійській амбасаді в Москві, що його видано з нагоди приїзду президента Італії Джованні Гронкі у честь Кліментія Ворошилова, титулярного «президента» СССР, та у своїй розмові за столом з італійським президентом. — Після того, як коротко й ввічливо промовляв італійський президент, замість Ворошилова, що мав вже згорі приготувану двосторінкову промову, підвівся з місця Хрущов і вишкарвав півгодинну промову, в якій поручав прикметним собі тоном категоричного твердження — підписання мирового договору з двома Німеччинами та проголошення західного Берліну вільним містом. Описав, сівши за стіл, айн завів розмову з італійським президентом, заявивши йому, що комуністичний лад «найдемократичніший у світі» та що тому він, італійський президент Гронкі, повинен стати комуністом. Італійський міністр закордонних справ Пелла зазначив, що «думаю, що це буде дуже трудно зро-

бити італійському президентові». Гронкі заявив Хрущову, що не виключає, що «можна Господня ласка торкнеться його і він вступить до християнсько-демократичної партії». Тоді Хрущов почав безтактну полеміку на тему вартості комуністичного й капіталістичного режимів та ослівляв християнсько-демократичної партії в Італії, членом якої є президент Гронкі. Італійський міністр Пелла вмишався в розмову, заявивши різко, що «ми не погоджуємося з вашими ідеями», та окрема ствердив, що Італія не погоджується з ідеями Хрущова щодо Німеччини й Берліну. Всі гості за бенкетним столом швидко збентежено стежили за тією розмовою, яку перервав щодіно італійський зв'язковий для справ протоколу. За презюсовими інформаціями Хрущов намагався вже раніше, під час ділової наради з італійськими гостями, прядати їх для совєтського плану про підписання мирового договору з двома Німеччинами та перетворення західного Берліну у вільне місто та що вже тоді італійський президент Гронкі і міністр закордонних справ Пелла рішуче відкинули ці сугестії.

**Знову відложено дату проголошення Кипру
самостійною державою**

Нікозія. — Англійський підсекретар для справ колоній Джудіан Емері, який разом з губернатором Ю. Футом продовжував наради з кипрсько-грецьким архієпископом над справою англійських військових баз на Кипрі, проголосив в минулий понеділок 8 лютого, що переговори опинилися у сліпому куті і унаслідок цього неможливо буде перевести в пору потрібні закони, щоб проголосити державність Кипру 19 березня ч. р. В минулому місяці під час невдачних переговорів у Лондоні пересуєно первісний термін проголошення державності Кипру з 19 лютого на 19 березня. Однак архієпископ Макаріос, як лідер кипрських турків д-р Фазілі Кучук виступили невдоволені з приводу заяви Емері. Арх. Макаріос ствердив, що насправді розбіжності між сторонами цього і англійського уряду вже дуже малі, а д-р Фазілі Кучук обурився через згадану заяву англійців проголосити без попереднього порозуміння з ним, що граюло посередника.

Німецькі комуністи атакують голову Євангельської Церкви за — антисемітизм

Берлін. — Східно-німецькі комуністи, у своїй давній кампанії проти голови Євангельської (Протестантської) Церкви в цілій Німеччині, та зокрема єпископа обох частин Берліну і підвостовської Збрандєнбургії, старенького єпископа Отто Дібелюса, виконали тепер одну його статтю з 1933 року та закинули йому антисемітизм. Дібелюс признався перед кількома тисячами вірних, зібраних в миналу неділю в церкві св. Мав-

Дібелюса потвердив написані ним в 1933 році статті критично жидів за їхні виступи проти „нової Німеччини“ та за висловленням думки, що треба припинити імміграцію жидів до Німеччини борючись проти їх впливів деяких ділянках німецького життя. Проте речник Дібелюса за пригадав, що Дібелюс був рішучим противником переселювання жидів за Гітлера сам помагав жидам, за що він утратив своє становище і був репресований Гітлером.

рі в східному Берліні, що він дійсно напереломі минулого і цього сторіччя, ще як молодий студент, критикував роллю жидів в тодішній Німеччині. Однак — казав він — він був ціле своє життя проти всякого насильства над жидами і вважав, що вибірники антисемітизму — це стія для Німеччини. Речник сльйоско

● Д-р Іван Лисик - Рудницький, професор університетського факультету філософії в Лі Саль у Філадельфії, виголожив в суботу, 13-лпного у Клівленді, за підтримки Товариства Круглого Стола у Нью Йорку, ко доповідь на тему „Тоталітаризм та українська політична думка“. Поводив відвідувачів до Українського Інституту в Америці при 79 вул. 1/3 Євгенів — початок о 4-ля год по полудню. Вступ для членів і запрошених

ЗДА ОСКАРЖУЮТЬ ХРУЩОВА У ПОРУШЕН- НІ ДУХА КЕМПУ ДЕЙВІДА

Вашингтон. — Совєтський прем'єр Нікіта Хрущов своїми повторними погрозами з останнього часу, зокрема минулотижневою декларацією ССРСР і його сателітів з нагоди Тоду у Москві т. зв. Варшавського пакту, порушив духа мови, що її зробили президент Айсенавер і Хрущов під час своїх парад у Кемпі Деліда. Таке оскарження з боку державний секретар Християн Гертер під час своєї пресової конференції в минулий понеділок 8 ч. м. Річ йде про Німеччину і Берлін. У Кемпі Деліда Хрущов погодився, що Совєти не робитимуть ніяких односторонніх актів суверенітету Західного Берліну й «відношення до проблеми Німеччини та що воєни не ставлять ніяких ультимативних термінів щодо часу, в якому ці проблеми повинні бути мирно вирішені. Ото ж погрожування знову, що Совєти підпишуть сепаратний договір з Східною Німеччиною з нятяжками, що воно перерішити також справу західного Берліну, з заданнями тієї мови, що її він зробив з президентом Айсенавером за свого перебування в Америці. Ця справа становила центральну тему запитів і відповідей на загаданий пресовій конференції. Державний секретар пояснив, що не уявляється, як можна буде протягом кількох днів на конференції «на вершинах» вирішити такі великі проблеми, що існують від кінця останньої війни. Не терпішучи можливості конференції «на вершинах», Гертер передбачує, що справа буде передана на докладний розгляд міністрам закордонних справ, або їх заступникам, або державним урядам, та що згодом ця справа опиниться знову на черговій конференції «на вершинах». У зв'язку з цим Гертер втрутався совєтську політику, що межує знову з тактичним ставленням ультиматумів. В у-

сікому разі державний секретар ствердив, що совєтська політика в справі Німеччини й Берліну «загострилася» тільки виключно, що це дійсно в зв'язку з переконанням кремлівських володарів, що вони здобудли нові осиги в ділянці військової технології. Гертер признав, що совєтські «спутники» і «луниги» викликали в світі сильніше враження, ніж успіхи Америки в досліді сферичних просторів, бо Совєти — казав він — випустили більших розмірами штучних сателітів та зробили це з більшим розголосом. Запитав, чи що здатний військової переваги Совєти над Америкою, Гертер запевнив, що він має повне довіря до Президента до шефів об'єднаного штабу та до секретаря оборони Гейтса і вірить їм, що вони в найкоротшому часі зроблять все можливе, щоб «вирізати відстані», які постали в деяких пунктах збройного стану ЗСД в порівнянні з ССССР. Державний секретар ствердив, що в найближчому часі ЗСД й АСД гл'я представляти Совтам нові пропозиції щодо припинення дальших атомових дослідів. Що стосується міжнародного роззброєння, то Гертер признав, що задля підписання відповідної міжнародної конвенції Об'єднані Нації, можуть, звернувшись також до комуністичного Китаю. Але він — казав Гертер — не міг сказати нічого стільного з справно прийняття комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй та визнання його 3-єдиними Державами. Державний секретар солідаризувався японським становищем, що в останні атаки Москви проти японсько-підписаного американсько-японського договору втручанням до внутрішніх японських справ. На цій пресовій конференції була також мовою про Суєзький канал, про конфлікт між Кубою і ЗСД та останню хвилю терору в Домініканській республіці.

**Між Францією і Тунісією продовжується
спір за морську базу**

Париж — Ще 25 січня ц. р. туніський президент Габіб Бургуїба виголосив промову, з якій поставив Франції вимогу відкликати ультимат, щоб вона до понеділка 7 лютого ц. р. почала аеракувати найбільшою своєю морською базою в Бізерті. Успіла Бургуїба змодифікувати цю вимогу так, що Франція повинна визнати у принципі «уверенність Тунісії над Бізертою і свою готовість щодо евакуації цієї бази, а над реалізуванням того принципу повинна відбутись конференція. Однак в останніх днях туніський президент злагіднив своє становище, а керівна туніська преса рішуче заперечила погослокам, наче б туніські власті плянували заблокувати доступ до бази з Бізерти штурговими заставами та провокувати фізичні зустрічі. Син президента Бургуїби, Габіб Бургуїба мол., який є амбасадором Тунісії в Парижі, був прийнятий президентом де Голем та негайно після цієї розмови прилетів до Туніси на нараду з своїм батьком. На згаданих ставових цім Тунісії вплинули несподівані події в сусідньому Алжирі. Туніський президент рішуче заперечив, наче б він хотів «бввати Франції „ніж спину“ й використовувати тузидющі французького уряду з французько-алжирськими екстремістами. З другої боку французький уряд, промовчуючи туніський ультимат, запропонував, щоб штурзу Бізерти вирішувати спрхом дальших дипломатичних розмов, а не ультиматами.

У СВИТІ

● Філіберт Тейрана, президент Республіки Мадягаскар, офіційно називає це надання французької колонія Мадягаскар, прибув до Парижу, щоб переговорювати про реторну цієї автономної країни в цілком незалежну державу. Але Тейрана запевнив, що Мадягаскар не думає відірватися від французької монетарної системи та частинного політичного зв'язку з метрополітальною Францією.

● Антонін Пиза, чеський залицяний будинок недалеко австрійського кордону біля міста Цнаймау, яке після останньої війни знову перейшло під чеську адміністрацію, доставляв комуністичного президента на спеціальній церемонії спеціальні високе відзначення за Калінову роботу: він перелічує коло 300 своїх земляків, які відікають з-під комуністичного режиму до Австрії, висилаючи за кожним разом свою дружину, або дітей до недалекої жандармської станції та в міхвасі припритулюючи відтаків.

● Бунт французьких екстремістів в Алжирі проти політики президента де Голля не привів до того, щоб французька армія вивела з Алжиру всі французькі війська, а мусульманський війни в Алжирі, тимчасовий уряд алжирських арабів в Тунісі повідомив, що сформовано для керування партизанськими діями "генеральні штаби" та призначено його начальника, не назвавши його по імені. За французькими офіційними повідомленнями з минулої п'ятнадцяти — протягом двох днів убито у боях з партизанами 150 арабів та схоплено в полон 65.

● В Індії, напередодні відкриття сесійного президіуму Кlementa Вороного і його приїзду назад до Москви, було писано індійсько-совєтський гомів про культурну відмінності, яку про це подав на окремому пресовій конференції в столітній Індії Ню Делі совєтський віце-прем'єр Федір Козлов, який писав той договір. Він передбачав обмін делегаціями учених-мистецтвими колективами, фізіологами і юристами.

